

Η επανάσταση του 1821

Δημιουργός: Χαρά Ευθυμιάδη

Η άλωση της Πόλης

Την Άνοιξη του 1453 γίνεται η άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους. Οι Έλληνες αντιστέκονται γενναία. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Παλαιολόγος δίνει θάρρος στους πολεμιστές του και μπαίνει πρώτος στη μάχη δίνοντάς τους το παράδειγμα, μα οι Τούρκοι είναι πολλοί και η Πόλη πέφτει στα χέρια τους.





400 χρόνια σκλαβιάς

Έτσι ξεκινάει η σκλαβιά των Ελλήνων κάτω από τους Τούρκους. Η ζωή των Ελλήνων γίνεται πολύ δύσκολη και βασανιστική. Οι Έλληνες έπρεπε να σκύβουν το κεφάλι όποτε περνούσε κάποιος Τούρκος, έπρεπε να πληρώνουν βαριούς φόρους στους Τούρκους και οι Τούρκοι μπορούσαν να τους χτυπάνε χωρίς λόγο. Φώναζαν τους Έλληνες «γκιαούρηδες» δηλαδή άπιστους και «ραγιάδες» δηλαδή σκλάβους.



Το παιδομάζωμα

Οι Τούρκοι έπαιρναν τα Ελληνόπουλα από τις οικογένειές τους και τα πήγαιναν στα παλάτια των Τούρκων όπου και τα κρατούσαν κλεισμένα για 6 με 7 χρόνια. Εκεί τα μάθαιναν τουρκικά γράμματα και τα μάθαιναν να πιστεύουν στη θρησκεία των Τούρκων. Έτσι μεγάλωναν σαν Τουρκόπουλα και πολλά από αυτά γινόταν πολεμιστές του Τουρκικού στρατού και πολεμούσαν εναντίον των Ελλήνων. Αυτοί λεγόταν γενίτσαροι.



Το κρυφό σχολειό

Οι Τούρκοι είχαν απαγορεύσει στα Ελληνόπουλα να πηγαίνουν σχολείο. Για αυτό οι παπάδες μάζευαν κρυφά το βράδυ τα παιδιά στις εκκλησίες και τους μάθαιναν γράμματα. Αυτό ονομάστηκε κρυφό σχολειό.





Κλέφτες και αρματωλοί

Πολλοί Έλληνες δεν άντεξαν τη σκλαβιά και πήγαν να ζήσουν στα βουνά. Εκεί έτρωγαν, εκεί κοιμόταν. Όποτε έβλεπαν τούρκους στρατιώτες παραφύλαγαν και τους έκλεβαν φαγητά και όπλα. Αυτοί ήταν οι κλέφτες, και έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην επανάσταση. Οι αρματωλοί ήταν Έλληνες που τους πλήρωναν οι Τούρκοι να χτυπήσουν τους κλέφτες, εκείνοι έπαιρναν τα λεφτά αλλά αντί να κάνουν κακό στους κλέφτες πήγαιναν και έμεναν μαζί τους. Και ο μεγάλος ήρωας Κολοκοτρώνης ως κλέφτης ξεκίνησε.



Το Σούλι

Υπήρχε ένα μέρος κοντά στα Γιάννενα, το Σούλι, που οι Τούρκοι δεν μπορούσαν να το κάνουν δικό τους. Προσπαθούσαν για πολλά χρόνια πριν το 1821, αλλά οι Σουλιώτες και οι Σουλιώτισσες ήταν γενναίοι και αντιστέκονταν. Κάποια στιγμή που είχαν κουραστεί οι Σουλιώτες έκαναν συμφωνία με τους Τούρκους να τους δώσουν το Σούλι αλλά να τους αφήσουν οι Τούρκοι να φύγουν χωρίς να τους σκοτώσουν. Έτσι οι Σουλιώτες χωρίστηκαν σε 3 ομάδες και ξεκίνησαν να φύγουν από το Σούλι.



Ο χορός του Ζαλόγγου

Οι Τούρκοι όμως δεν κράτησαν το λόγο τους και κυνήγησαν τους Έλληνες. Οι δύο πρώτες ομάδες γλύτωσαν, στην Τρίτη ομάδα όμως οι Τούρκοι κατάφεραν να πλησιάσουν και θα σκότωναν τις γυναίκες Σουλιώτισσες. Εκείνες για να μην πέσουν στα χέρια των Τούρκων προτίμησαν να πιαστούν όλες μαζί και χορεύοντας πήδηξαν μία μία στο γκρεμό.



Όταν ξεκίνησε η επανάσταση υπήρχαν και άνθρωποι που βοήθησαν χωρίς να πολεμήσουν. Βοήθησαν με λόγια και με ποιήματα που έγραφαν και προσπαθούσαν να κάνουν άλλα κράτη και άλλους ανθρώπους να βοηθήσουν τους Έλληνες στον αγώνα τους

Κοραΐς



Φερραΐος



Η φιλική εταιρία

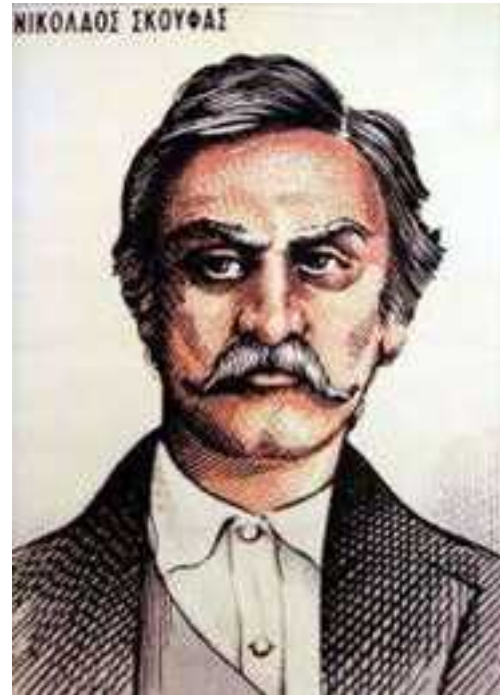
Η επανάσταση ξεκίνησε από κάποιους ανθρώπους που είχαν φτιάξει μια ομάδα, τη Φιλική Εταιρία. Σε αυτή την ομάδα που ήταν κρυφή έμπαιναν όσοι ήθελαν να βοηθήσουν την επανάσταση των Ελλήνων και έδιναν όρκο. Στην αρχή ήταν λίγοι στην ομάδα όμως σιγά σιγά μεγάλωνε.



Ξάνθος



Σκουφάς



Τσακάλωφ



Στην αρχή ζήτησαν από τον Καποδίστρια να γίνει αρχηγός της επανάστασης αλλά δεν δέχτηκε και μετά το ζήτησαν από τον Υψηλάντη που δέχτηκε με τιμή.



Ρούμελη

Σε αυτό το μέρος της Ελλάδας που έγιναν μάχες ξεχώρισαν κάποιοι οπλαρχηγοί. Αυτοί πολέμησαν και κάποιοι από αυτούς πέθαναν επάνω στη μάχη. Οι μάχες που έδωσαν ήταν σημαντικές γιατί κατάφεραν να καθυστερήσουν τους Τούρκους που ήθελαν να περάσουν σε ένα άλλο μέρος της Ελλάδας όπου και θα προκαλούσαν μεγάλες ζημιές αν δεν τους καθυστερούσαν εδώ στη Ρούμελη.



Διάκος

Δυοβουνιώτης

Πανουριάς



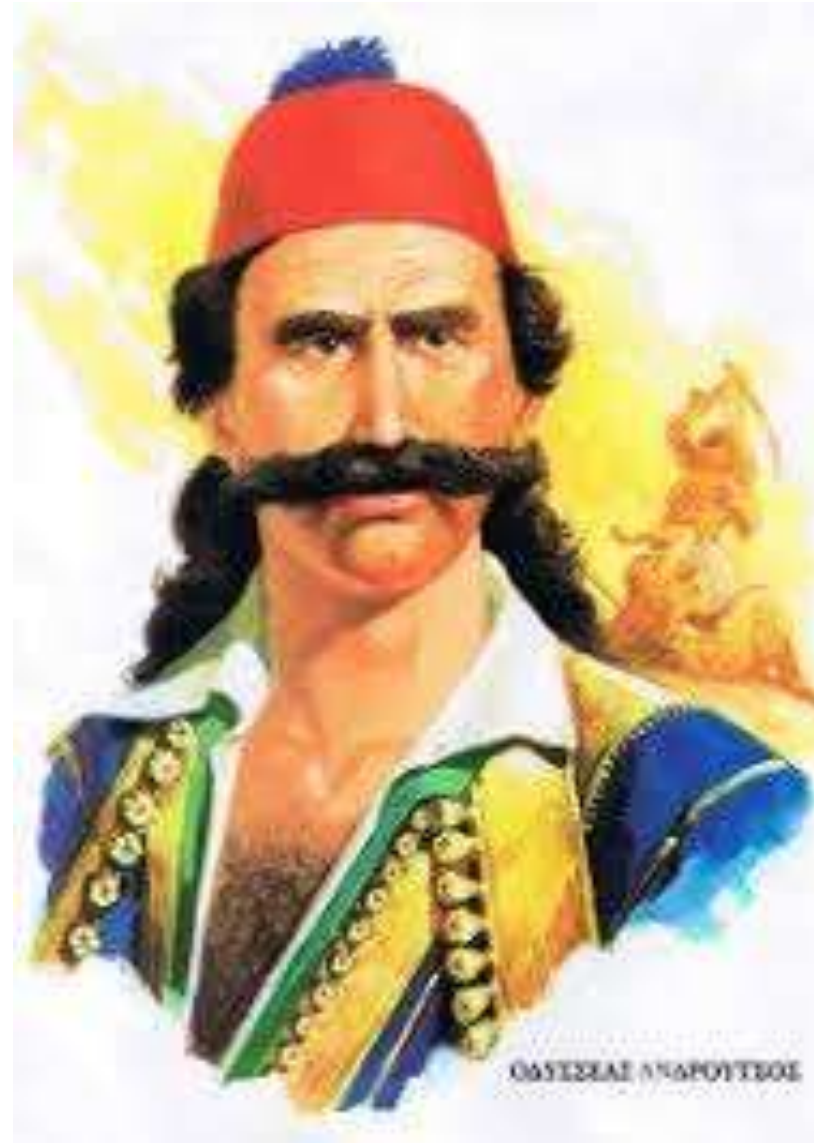
Η γέφυρα της Αλαμάνας

Στη γέφυρα της Αλαμάνας πολέμησε ο Αθανάσιος Διάκος και εκεί τον έπιασαν οι Τούρκοι και του ζήτησαν να αλλάξει την πίστη του, δηλαδή να πιστέψει στο Θεό που πίστευαν οι Τούρκοι. Του είπαν πως αν αλλάξει την πίστη του θα τον αφήσουν να ζήσει. Εκείνος όμως δεν δέχτηκε και οι Τούρκοι τον σκότωσαν.



Ανδρούτσος

Ένας άλλος μεγάλος ήρωας ήταν ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος. Έδωσε μια σημαντική μάχη στο Χάνι της Γραβιάς και την κέρδισε. Έστειλε μήνυμα σε έναν από τους αρχηγούς των Τούρκων να συναντηθούν σε αυτό το χάνι, ο Τούρκος δέχτηκε γιατί ήξερε ότι θα ήταν περισσότεροι από τους Έλληνες και πίστευε ότι θα τους νικούσαν. Οι Έλληνες έφτασαν εκεί νωρίτερα από τους Τούρκους, όμως κάποιοι από αυτούς άρχισαν να φοβούνται και ήθελαν να φύγουν. “Όμως ο Ανδρούτσος είπε: « εγώ δε φεύγω, όποιος είναι παλικάρι και θέλει να μείνει ας πιαστεί μαζί μου να χορέψουμε» και σιγά σιγά πιάστηκαν όλοι στο χορό.



Το χάνι της Γραβιάς

Σκέφτηκε ένα σχέδιο ο Ανδρούτσος, είπε στους πολεμιστές του να χτίσουν όλα τα παράθυρα και τις πόρτες από το χάνι αφού πρώτα μπούνε μέσα. Έτσι κι έγινε και περίμεναν μέχρι να εμφανιστούν οι Τούρκοι. Όταν ήρθαν οι Τούρκοι δεν είδαν κανέναν και νόμισαν ότι οι Έλληνες φοβήθηκαν και έφυγαν.

Άρχισαν τότε οι Έλληνες να τους πυροβολούν από μέσα από κάποια ανοίγματα που είχαν αφήσει ειδικά για τα όπλα τους.

Οι Τούρκοι δεν το περίμεναν αυτό και έτσι οι Έλληνες κατάφεραν να κερδίσουν αυτή τη μάχη χάρη στην εξυπνάδα και την παλικαριά του Ανδρούτσου.



Ο Μοριάς

Και σε ένα άλλο μέρος της Ελλάδας γινόταν μάχες σημαντικές στις οποίες πήραν μέρος σημαντικοί οπλαρχηγοί, στον Μοριά. Δεν ήταν όλες οι μάχες πετυχημένες, όταν ξεκίνησε η επανάσταση χάσαμε σε κάποιες μάχες και εάν δεν ήταν ένας σημαντικός ήρωας της επανάστασης μπορεί και να μην είχαμε κερδίσει την ελευθερία μας.



Κολοκοτρώνης

Αυτός ήταν ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Ο Κολοκοτρώνης μπήκε στον αγώνα σε μεγάλη ηλικία, περίπου 50 χρονών και επειδή είχε άσπρα μαλλιά τον φώναζαν «ο γέρος του Μοριά». Ήταν ένας άνθρωπος εξαιρετικά έξυπνος με στρατηγικό μυαλό και χάρη στις δικές του προσπάθειες οι Έλληνες δεν το έβαλαν κάτω και συνέχισαν την επανάσταση.



Η άλωση της Τριπολιτσάς

Η Τρίπολη βρισκόταν σε σημαντική θέση, ήταν στα χέρια των Τούρκων και αν την έπαιρναν οι Έλληνες θα ήταν μια σημαντική νίκη. Οι Έλληνες την πολιορκούσαν για καιρό και δεν αφήνανε τους πολιορκημένους Τούρκους να βγούνε για να βρουν τρόφιμα. Βοήθησε κι ένα τυχαίο γεγονός, δύο Έλληνες είχαν πιάσει γνωριμία με έναν Τούρκο φύλακα και ανέβηκαν στα τείχη, μπήκανε και άνοιξαν την πύλη στους Έλληνες και κατάφεραν να μπουνε την πόλη. Μπαίνοντας οι Έλληνες σκότωσαν πολλούς Τούρκους και η Τρίπολη ήρθε στα χέρια των Ελλήνων.



Μαυροκορδάτος

Έγινε συνέλευση των Ελλήνων και ορίστηκε αρχηγός ο Μαυροκορδάτος. Ένας άνθρωπος που δεν είχε πολεμήσει όπως ο Κολοκοτρώνης και οι άλλοι οπλαρχηγοί. Μάλιστα είχε εχθρικά αισθήματα απέναντι στον Κολοκοτρώνη. Έτσι δυστυχώς άρχισε να δημιουργείται μια διαμάχη ανάμεσα στους ίδιους τους Έλληνες.



Η Σάμος

Η Σάμος ήταν ένα νησί που πήρε μέρος στην επανάσταση με αρχηγό τον Λυκούργο Λογοθέτη. Οι προσπάθειες των Τούρκων να την καταλάβουν, δηλαδή να την σκλαβώσουν δεν πέτυχαν.



Η σφαγή της Χίου

Η Χίος ήταν ένα άλλο νησί κοντά στη Σάμο και ήταν κάτω από την κυριαρχία των Τούρκων, δηλαδή οι Τούρκοι την είχαν σκλαβώσει. Κάποιοι κάτοικοι ξεσηκώθηκαν και θέλησαν να επαναστατήσουν για να διώξουν τους Τούρκους. Για να τους βοηθήσουν πήγαν και πολεμιστές από την Σάμο. Όμως στις 30 Μαρτίου 1822 οι Τούρκοι έφτασαν στο νησί με πολλά πλοία και πολύ στρατό και σκότωσαν πολλούς κατοίκους του νησιού. Μάλιστα ήταν τόσο μεγάλη η καταστροφή που έκαναν, που ξένες χώρες άρχισαν να ενδιαφέρονται για την Ελλάδα και την επανάστασή της. Πολλοί καλλιτέχνες εμπνεύστηκαν από αυτή την καταστροφή. Ένας από αυτούς ήταν ο Ευγένιος Ντελακρουά που ζωγράφισε τον διπλανό πίνακα.



Τα πυρπολικά

Όμως σημαντικός ήταν ο αγώνας και στη θάλασσα. Οι Έλληνες χρησιμοποιούσαν τα πυρπολικά για να καταστρέψουν τα τουρκικά πλοία. Τι ήταν τα πυρπολικά; Ήταν μικρές βάρκες που είχαν επάνω τους μπουρλότο, το οποίο δημιουργούσε έκρηξη. Προσπαθούσαν να πλησιάσουν τα μεγάλα πλοία των Τούρκων προσπαθώντας να μην τους καταλάβουν οι Τούρκοι και κολλούσαν με γάντζους τη βάρκα επάνω στο πλοίο. Ο τελευταίος που έμενε επάνω στη βάρκα για να κάνει αυτή τη δουλειά έπρεπε να προλάβει να φύγει πριν γίνει η έκρηξη και η δουλειά του ήταν πολύ επικίνδυνη γιατί μπορεί να σκοτωνόταν και εκείνος. Τα πυρπολικά έκαναν μεγάλη ζημιά στα Τουρκικά πλοία.



Μεγάλοι μπουρλοτιέρηδες όπως τους έλεγαν ήταν
ΚΑΝΑΡΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ



Υπήρξαν και δύο σημαντικές γυναίκες που ξόδεψαν την περιουσία τους για να
μπορούν Ελληνικά πλοία να μάχονται στις θάλασσες και πήραν μέρος στον
αγώνα

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ



Η καταστροφή των Ψαρών

Τα Ψαρά ήταν ένα μικρό νησί που όμως ήταν σημαντικό γιατί είχε πολλά πλοία που μπορούσαν να βοηθήσουν στην επανάσταση. Οι Τούρκοι ήθελαν να το κάνουν δικό τους. Έστειλαν λοιπόν όχι μόνο δικά τους πλοία αλλά και Αιγυπτιακά για να πάρουν το νησί. Οι κάτοικοι έκαναν το λάθος να μην χρησιμοποιήσουν τα πλοία τους αλλά μόνο να προσπαθήσουν να διώξουν τους εχθρούς όταν θα έφταναν στο νησί τους. Όταν έφτασαν οι Τούρκοι τον Ιούνιο του 1824 περικύκλωσαν τους Έλληνες που δεν είχαν τρόπο να φύγουν για να γλυτώσουν. Οι Τούρκοι σκότωσαν χιλιάδες Έλληνες. Σκλάβωσαν το νησί που άργησε πολύ να ελευθερωθεί (το 1912).



Έρχεται ο Ιμπραήμ!

Ένας νέος και ικανός κίνδυνος εμφανίζεται για τους Έλληνες, ο Ιμπραήμ, Αιγύπτιος πασάς που βοηθούσε τους Τούρκους. Ο Ιμπραήμ από όπου περνούσε προκαλούσε καταστροφή. Ένας γενναίος Έλληνας οπλαρχηγός ο Παπαφλέσσας προσπάθησε να τον σταματήσει σε μια μάχη στο Μανιάκι όπου οι Έλληνες ήταν πολύ λίγοι και ο στρατός του Ιμπραήμ, πολύ μεγάλος. Σε αυτή τη μάχη οι Έλληνες δεν κατάφεραν να σταματήσουν τον Ιμπραήμ. Μάλιστα όταν τέλειωσε η μάχη και είχαν σκοτωθεί όλοι οι Έλληνες που πήραν μέρος σε αυτή ο Ιμπραήμ ζήτησε να του φέρουν το σώμα του Παπαφλέσσα, το έδεσε σε ένα δέντρο, τον κοίταξε με θαυμασμό και είπε ότι είναι κρίμα να πεθαίνουν τόσο γενναία παλικάρια.



Ο Παπαφλέσσας

Η μάχη στο Μανιάκι



Η έξοδος του Μεσολογγίου

Μια άλλη σημαντική Ελληνική πόλη ήταν το Μεσολόγγι, που οι Τούρκοι ήθελαν να το κάνουν δικό τους. Μέσα από τα τείχη της πόλης οι Έλληνες προσπάθησαν να αντέξουν όσο μπορούσαν όμως δεν μπορούσαν να βγουν έξω από την πόλη για να βρουν τρόφιμα και άρχισαν να πεινάνε και να τρώνε ποντίκια και γάτες. Για ένα ολόκληρο χρόνο προσπαθούσαν οι Τούρκοι να μπουνε, οι Έλληνες δεν άντεξαν την πείνα και αποφάσισαν να βγούνε κρυφά από τους Τούρκους το βράδυ στις 6 Απριλίου του 1826. Όμως δυστυχώς κάποιος τους πρόδωσε στους Τούρκους και εκείνοι περίμεναν τους Έλληνες και τους σκότωσαν. Έτσι οι Τούρκοι πήραν την πόλη του Μεσολογγίου.



Η ναυμαχία του Ναβαρίνου

Μια πολύ σημαντική μάχη ήταν η ναυμαχία του Ναβαρίνου, δηλαδή μάχη με καράβια στη θάλασσα. Εκεί έγινε μάχη ανάμεσα στα Τουρκοαιγυπτιακά πλοία και στα Ελληνικά. Όμως τώρα το μέρος των Ελλήνων πήραν και 3 ξένες χώρες, η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία.

Αυτές οι 3 δυνάμεις πρότειναν να σταματήσει αυτή η μάχη με τα πλοία αλλά οι Τούρκοι δεν τους άκουσαν και συνέχισαν να ρίχνουν κανονιές. Τότε οι 3 δυνάμεις πήραν μέρος στη μάχη κατέστρεψαν τα πλοία των Τούρκων και βοήθησαν τους Έλληνες.





Καποδίστριας

Το 1827 όχι όλα αλλά αρκετά μέρη της Ελλάδας είχαν ελευθερωθεί από Τούρκους. Τότε αρχηγός του κράτους έγινε ο Ιωάννης Καποδίστριας. Όμως κάποιοι δεν συμπαθούσαν τον Καποδίστρια και τον σκότωσαν.



Νέος βασιλιάς

Έτσι οι 3 δυνάμεις που μας είχαν βοηθήσει στο Ναβαρίνο έστειλαν έναν βασιλιά για την Ελλάδα έναν νεαρό που λεγόταν Όθωνας.



Ο Κολοκοτρώνης στην φυλακή

Όμως αυτοί που είχαν γίνει αρχηγοί των Ελλήνων πριν έρθει ο Όθωνας έβαλαν τον Κολοκοτρώνη, τον άνθρωπο που βοήθησε περισσότερο από όλους να ελευθερωθεί η Ελλάδα στην φυλακή! Τον κατηγόρησαν για διάφορα πράγματα που δεν ήταν αλήθεια.



Η δίκη του Κολοκοτρώνη

Μάλιστα έκαναν και δίκη σε δικαστήριο για τον Κολοκοτρώνη και με ψεύτικους μάρτυρες τον καταδίκασαν σε θάνατο. Όμως ο βασιλιάς Όθωνας αποφάσισε να τον αφήσει ελεύθερο.



Η Ελλάδα ελεύθερη

Πολλοί γενναίοι Έλληνες όπως αυτοί που αναφέραμε και πολλοί ακόμη για τους οποίους δε μιλήσαμε έδωσαν τη ζωή τους χωρίς να το σκεφτούν για να ελευθερώσουν την Ελλάδα από τους Τούρκους. Χάρη σε αυτούς εμείς σήμερα ζούμε σε μια ελεύθερη Ελλάδα.